

An Investigation of the Psychometric Properties of the Turkish Version of the Beck Hopelessness Scale - Short Form (BHS-7)

Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu'nun (BHS-7) Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi

Nuri TÜRK

Arş. Gör. ♦ Siirt University, Department of Guidance and Psychological Counselling ♦

nuri.turk@siirt.edu.tr ♦ ORCID: 0000-0002-7059-9528

Hasan BATMAZ

Dr. Öğr. Üyesi ♦ Karabük University, Department of Psychology ♦ hasanbatmaz@karabuk.edu.tr ♦

ORCID: 0000-0002-5979-1586

Mustafa ÖZMEN

Dr. Öğr. Üyesi ♦ Bingöl University, Department of Child Care and Youth Services ♦

mozmen@bingol.edu.tr ♦ ORCID: 0000-0001-9621-7498

Mehmet ÖZDEMİR

Arş. Gör. ♦ Siirt University, Department of Guidance and Psychological Counselling ♦

mehmetozdemir@siirt.edu.tr ♦ ORCID: 0000-0002-0718-6181

Abstract

Hopelessness is considered one of the key constructs in the field of mental health, closely related to various psychological variables such as suicide and depression. The Beck Hopelessness Scale has been widely used to measure hopelessness for nearly 40 years. More recently, short forms of this scale have been developed. This study aimed to adapt the Beck Hopelessness Scale - Short Form (BHS-7), developed by Pretorius and Padmanabhanunni (2024), to Turkish culture. A convenience sampling method was employed, and the sample consisted of 407 individuals aged 18 and above. The Beck Hopelessness Scale - Short Form, Depression Scale and Satisfaction with Life Scale were used as data collection tools. To assess validity, exploratory factor analysis (EFA) was conducted to examine the scale's structure within the Turkish context, and confirmatory factor analysis (CFA) was used to verify the structure. Additionally, evidence for measurement invariance across gender, criterion-related validity, and convergent and divergent validity was presented. The results confirmed the unidimensional structure of the original seven-item scale within the Turkish sample. Measurement invariance results revealed that groups can be compared according to gender. According to the criterion validity results, positive significant relationships were found between hopelessness and depression, while negative significant relationships were found between hopelessness and life satisfaction. Reliability analysis demonstrated that the internal consistency coefficient was at an acceptable level. Consequently, the Turkish adaptation of the Beck Hopelessness Scale – Short Form (BHS-7) was found to be a valid and reliable tool for assessing hopelessness in adult populations.

Keywords: Hopelessness, Validity, Reliability

Özet

Umutsuzluk, intihar ve depresyon gibi birçok psikolojik değişkenle ilişkili olan ruh sağlığı alanının önemli kavramlardan biri olarak görülmektedir. Umutsuzluğu ölçmek için yaklaşık 40 yıldır Beck Umutsuzluk Ölçeği kullanılmaktadır. Son yıllarda ise bu ölçeğin kısa formları geliştirilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada,

Pretorius ve Padmanabhanunni (2024) tarafından geliştirilen Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu'nu (BHS-7) Türk kültürüne uyarlamak amaçlanmıştır. Uygun örneklem yöntemiyle yürütülen bu çalışmanın örneklemi 18 yaş üzeri 407 bireyden oluşmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu, Depresyon Ölçeği ve Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Ölçekten elde edilen verilerin geçerliğine yönelik hedef kültürde (Türk) benzer olduğunu ortaya koymak için açımlayıcı faktör analizi ve ilgili yapıyı doğrulamak için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Ayrıca çalışmada cinsiyete göre ölçek değişmezliği, ölçüt dayanaklı geçerlilik, yakınsak ve ıraksak geçerlik kanıtları sunulmuştur. Analiz sonuçları, orijinal ölçekte olduğu gibi ölçeğin yedi maddeden oluşan tek boyutlu yapısının Türk kültüründe benzer olduğunu ve doğrulandığını göstermektedir. Ölçek değişmezliği sonuçları, cinsiyete göre grupların karşılaştırılabileceğini ortaya koymaktadır. Ölçüt geçerliliği sonuçlarına göre umutsuzluk ile depresyon arasında pozitif, yaşam doyumu ile negatif anlamlı ilişki elde edilmiştir. Güvenirlik analizine göre iç tutarlılık katsayısının istenen seviyede olduğu görülmüştür. Sonuç olarak, Türk kültürüne uyarlanan Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formundan (BHS-7) elde edilen verilerden geçerli ve güvenilir çıkarımlar yapılabileceği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Umutsuzluk, Geçerlik, Güvenirlik

1. Introduction

Hopelessness is a psychological process characterized by an individual's negative cognitive and emotional structure about themselves and their future, reacting at an uncertain and pessimistic level (Beck et al., 1974). This structure is also considered a distorted cognitive process accompanied by a lack of motivation and individual control (Abramson et al., 2002). Previous studies have pointed out that hopelessness is associated with some essential psychopathological processes in different populations. Mac Giollabhui et al. (2018) associated hopelessness with significant and devastating depressive episodes. According to a meta-analysis, hopelessness was found to have a strong predictive structure in individuals with moderate and high suicidality (Franklin et al., 2017). Additionally, some studies have found that hopelessness has a much stronger predictive effect on suicide than depression (Horwitz et al., 2017; Zhang & Li, 2013). Besides, depressive symptoms in individuals who are hereditarily more prone to hopelessness have been associated with more pronounced and stronger suicidal intentions (Zhang & Li, 2013).

If individuals experiencing mental depression fail in their search for meaning in life, the suicide risk level was found to depend on the hopelessness experienced in this process (Chang & Hsu, 2017). Moreover, the despair levels of individuals whose routine sleep and nutrition habits were disrupted during the COVID-19 pandemic process and who were more economically and mentally vulnerable were found to be dramatically higher (Kaplan Serin & Doğan, 2023). A network study on the items that make up the hopelessness scale (Beck et al., 1974) revealed that the most central components of hopelessness were the inability to imagine the future, the perception of a dark and uncertain future, and the feeling of being blocked in the goals set for the future (Marchetti, 2019). Remarkably, in a sample of Turkish healthcare workers during the COVID-19 pandemic, being female and having a high socioeconomic status were identified as risk factors for hopelessness (Akova et al., 2022).

Hopelessness has a powerful negative predictive effect on resilience in adverse situations. The same study observed a systematic increase in hopelessness with age (Nieto et al., 2023). However, in a survey conducted with a group of cancer patients, a dramatic decrease in the level of hopelessness was observed with advancing age (Gil & Gilbar, 2001). A resilient sense of hope during illness, loss, and grief is associated with positive psychological processes (Snyder et al., 2001; Wu & Koo, 2016). High levels of hopelessness are strongly associated with the devastating effects of post-traumatic stress disorder (Raman et al., 2021). A moderate positive relationship exists between hopelessness and virtual surfing (Şimşek et al., 2015). A significant negative relationship exists between life satisfaction and hopelessness (Çelik et al., 2017). In individuals with traumatic life experiences, such as

earthquakes, hopelessness was negatively associated with posttraumatic growth and positively related to posttraumatic stress (Kardaş & Tanhan, 2018). All these findings strengthen the possibility that hopeless individuals make more frequent negative evaluations of themselves and their environment. However, previous studies have revealed a negative relationship between critical thinking levels and hopelessness (Kezer et al., 2016). Moreover, a negative relationship has also been found between adjustment in infertile couples and the hopelessness they experience (Egelioglu Çetişli et al., 2019).

The above theoretical and empirical findings indicated that hopelessness has a strong predictive effect for many mental disorders in clinical and non-clinical samples. Therefore, it is an essential threshold for theorists and mental health professionals to construct powerful measurement tools that can assess the concept of hopelessness in a psychometrically reliable and valid manner. Many measurement tools have been developed so far to measure the idea of hopelessness. However, the most widely accepted and used scale (Beck et al., 1974) was created by Beck. The fact that this scale, which has been adapted to many cultures, consists of 20 items may adversely affect the data quality as it may increase the fatigue and inattention of individuals. For this reason, the Beck Hopelessness Scale Short Form was recently developed by Pretorius and Padmanabhanunni (2024). This study aims to adapt this short form to Turkish culture.

The scale is expected to show a unidimensional factor structure as in the original study. The Beck Hopelessness Scale (Beck et al., 1974) has been adapted into Turkish in various studies (Durak & Palabıyıkoglu, 2006; Seber et al., 1993). However, in recent studies, it has been observed that the short forms of the measurement tools are more ergonomic and more widely used due to their availability (Fekih-Romdhane et al., 2024; Stefana et al., 2025). Within this framework, it was considered that there was a need to re-test the Beck Hopelessness Scale Short Form (Pretorius & Padmanabhanunni, 2024) in a non-clinical Turkish sample by addressing its factor structure, measurement invariance, reliability, and other psychometric properties. It is expected to provide a strong framework for what psychological constructs individuals' expectations and motivations about themselves and the future may be related to, given the applicability and efficacy of this measure in the mental health field. The studies mentioned above demonstrate that hopelessness has a highly determinative effect on many psychopathological processes, ranging from coping skills in the face of traumatic life events to sleep disorders, depression, and suicidal tendencies. These results make the determination of hopelessness using an effective and practical measurement tool an absolute necessity. Therefore, this measurement tool may enable researchers to make clinical and theoretical inferences about the level of hopelessness experienced by the individual from a psychometric point of view. In the following, the validity and reliability of the Hopelessness Scale short form were tested regarding the adaptation process to Turkish culture.

2. Method

2.1. Study Design

A quantitative research design was used for this study. This approach allows for the analysis of data through statistical methods and is widely preferred, particularly in scale adaptation and validation studies (Creswell, 2014). In line with the purpose of the study, a cross-sectional survey model was adopted, which involves collecting data from participants at a specific point in time (Büyüköztürk, 2018). Ethical approval was obtained from the Siirt University Ethics Committee with the decision dated 25.09.2024 and numbered 7606.

2.2. Population and Sample

The population of the study consists of adults aged 18 and above. The sample comprised 407 participants aged 18-45, selected using a convenience sampling method. Data collection was carried out in October 2024. Exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA) were conducted with the full sample, using data from 203 and 204 participants, respectively. The total sample included 204 men and 203 women. The data were collected online in a classroom setting under the supervision of the researcher. Validity and reliability analyses were conducted on these data. The participants' ages ranged from 18 to 45 years, with a mean age of 24.51 (SD = 5.44). Demographic characteristics of the participants are presented in Table 1.

Table 1. Sociodemographic Variables Related to Participants

Variable	N	%
Gender		
Male	204	%50,1
Woman	203	%49,9
Age		
18-25	260	%64,0
26-30	86	%21,2
31-45	61	%14,8
Socioeconomic level		
Low	104	%25,5
Middle	283	%69,5
High	20	%5,0
Education Status		
High School	20	%4,9
Associate Degree	118	%29,0
License	251	%61,7
Postgraduate	18	%4,4
Marital Status		
Married	87	%21,4
Single	320	%78,6

2.3. Data Analysis

All data on the BHS-7 were analyzed using SPSS 25 and the AMOS 24 package programs. EFA, CFA, and correlation analyses were conducted for construct validity; Cronbach's alpha and McDonald's Omega analyses were performed for reliability.

2.4. Data Collection Tools

Beck Hopelessness Scale-Short Form: The scale was developed by Pretorius and Padmanabhanunni (2024). The BHS-7 is a seven-item short form of the Beck Hopelessness Scale. Each item in the scale is answered as "True" (TRUE) or "False" (FALSE). When scoring, each "True" (TRUE) response expressing hopelessness is evaluated as 1 point, and each "False" (FALSE) response is assessed as 0 points. No reverse items are in the scale; therefore, all items are scored in the same direction (negative). The total score obtained varies between 0 and 7, and it is accepted that the higher the score, the higher the hopelessness level of the individual. This short form is used to assess the hopelessness tendencies of individuals in the last one-week period, practically and quickly. The

Cronbach's Alpha value of the BHS-7 original scale was calculated as 0.87. The original scale's confirmatory Factor Analysis (CFA) showed good fit indices (CFI = 0.95, TLI = 0.94, RMSEA = 0.06). In the Turkish adaptation study, Cronbach's Alpha value of the scale was calculated as 0.77.

Life Satisfaction Scale: The scale was developed by Diener et al. (1985). Dağlı and Baysal (2016) also adapted the scale into Turkish. Validity analysis values of the 5-item adapted scale; $\chi^2/sd = 1.17$, NFI: 0.99, NNFI: 1.00, CFI: 1.00, GFI: 0.99, AGFI: 0.97, RMSEA: 0.030, and SRMR: 0.019. A high score on the scale also means that life satisfaction is high. Cronbach's Alpha coefficient of the adapted scale was calculated as 0.88. The scale is evaluated on a five-point Likert scale with a rating from 1 (completely disagree) to 5 (completely agree). The total score obtained varies between 5 and 25. In this study, the Cronbach's Alpha coefficient of the scale was calculated as 0.81 and $\chi^2/sd = 1.85$, NFI: 0.98, CFI: 0.99, GFI: 0.99, AGFI: 0.97, RMSEA: 0.046, and SRMR: 0.019.

Depression, Anxiety, and Stress Scale (DASS-21): The scale developed by Lovibond and Lovibond (1995) includes 42 questions in their original form. Henry and Crawford (2005) transformed this scale into a shorter form with 21 questions. Turkish adaptation, validity, and reliability studies were conducted by Sarıçam (2018). Validity analysis values of the 21-item adapted scale; TLI: 0.89, CFI: 0.90, GFI: 0.90, RMSEA: 0.065, and SRMR: 0.067. This 21-item scale is divided into three subscales: depression, anxiety, and stress. Separate total scores are obtained for each sub-dimension. The scale is evaluated on a 4-point Likert scale with a rating from 0 (Never) to 3 (Always). The total score obtained varies between 0 and 63. The test-retest reliabilities of the depression, anxiety, and stress sub-dimensions were found to be 0.68, 0.66, and 0.61, and Cronbach's Alpha internal consistency coefficients were 0.87, 0.85, and 0.81, respectively. In this study, only depression items were used. In this study (item=7), the Cronbach's Alpha coefficient of the scale was calculated as 0.85, and $\chi^2/sd = 2.76$, NFI: 0.96, CFI: 0.97, GFI: 0.97, AGFI: 0.94, RMSEA: 0.066, and SRMR: 0.030.

2.5. Procedure

In this study, the BHS-7, the shortened version of the Beck Hopelessness Scale (BHS), was adapted into Turkish. The items in the scale were translated into Turkish by three field experts fluent in Turkish and English. Two experts in the field reviewed the translation regarding the questions' comprehensibility and the sentence structures' cultural appropriateness. The translated scale was back-translated into English by a faculty member in the English department to examine its grammar. It was determined that there was no loss of meaning during the translation process. Two Turkish language teachers checked the scale for its suitability in Turkish. Necessary corrections were made in line with the feedback.

2.6. Scoring the Scale

The Turkish version of the BHS-7 consists of a total of 7 items. Each item contains a statement that assesses the participants' level of hopelessness, and responses are limited to "True" or "False" options. The scores that can be obtained from this scale range from 0 to 7; higher scores indicate that the individual has a higher level of hopelessness. When scoring the items, responses indicating "hopelessness" are recorded as 1 point, while reactions that do not include "hopelessness" are recorded as 0 points. The total score obtained from the scale reflects the participant's level of hopelessness. The total score obtained can be used as a continuous variable in the analyses or interpreted categorically using specified threshold values.

3. Findings

3.1. Construct Validity

Before performing factor analysis, the suitability of the data set must be evaluated. The KMO test measures the adequacy of the standard factor structure; 0.90 and above is considered excellent, 0.80-0.89 is very good, 0.70-0.79 is good, 0.60-0.69 is moderate, 0.50-0.59 is poor, and values below 0.50 are not considered appropriate (Field, 2024). Bartlett's test examines the significance of the correlations; $p < .05$ indicates a sufficient relationship for factor analysis (Tabachnick & Fidell, 2019).

In this study, the Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) and Bartlett tests were applied to evaluate the suitability of the data for factor analysis. To ensure the suitability of the data for factor analysis, the KMO value should be above 0.60, and the chi-square value obtained from Bartlett's test should be statistically significant (Büyüköztürk, 2018). The data were divided into two parts for the validity analysis of the seven-item scale. The analysis performed by leaving the factor structure free showed that the scale was suitable for factor analysis ($N=203$, $KMO = 0.842$; Bartlett's $\chi^2 = 314,564$; $df=21$; $p < .01$). Maximum Likelihood analysis was conducted to determine the factor structure of the scale. As a result of the analysis, a one-factor structure explaining 35.12% of the total variance was obtained (Table 2).

Moreover, when the Scree plot in Figure 1 is examined, the elbow point is seen in factor Number 2. Since the eigenvalues decrease significantly after this point, there are two components explaining most of the data. Accordingly, it is recommended to consider the first two components in the factor analysis. This situation observed in the graph constitutes an essential basis for determining the factor structure in the findings section of our study.

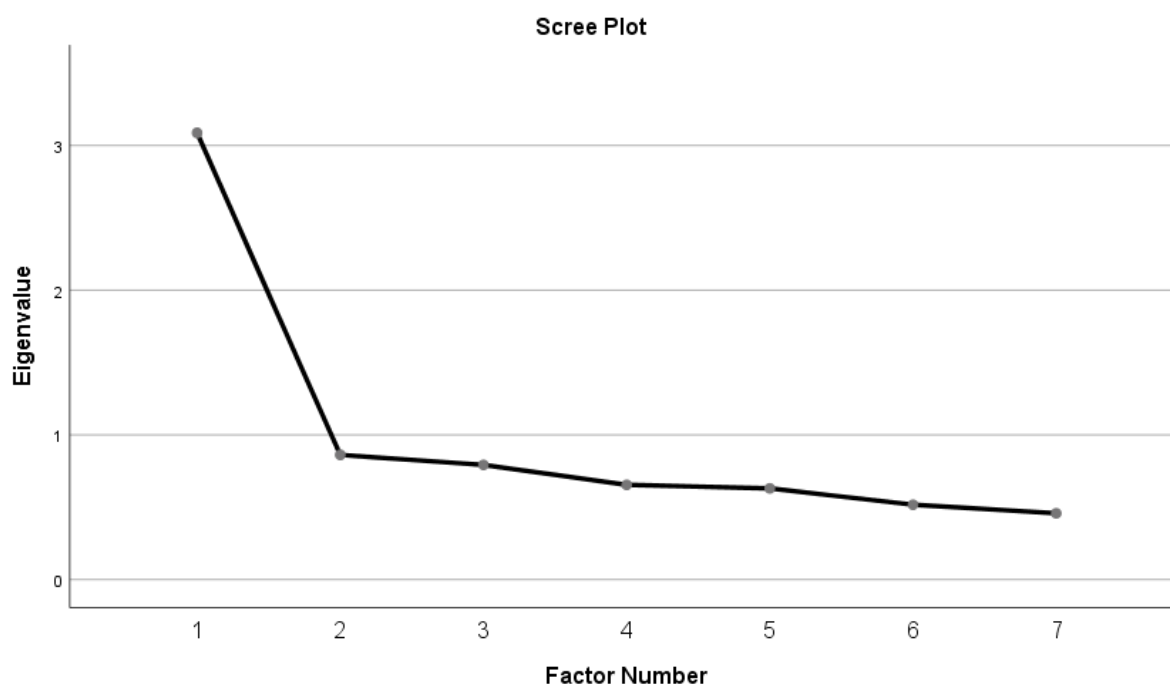
Table 2. Exploratory Factor Analysis Results and Item Total Correlation Values

Items	Factor Loadings	Item-Total Correlation
1. Kendim ile ilgili şeyleri düzeltemediğime göre çabalamayı bıraksam iyi olur.	0,52	0,40
2. Gelecek benim için hoş şeylerden çok tatsızlıklarla dolu gözüküyor.	0,57	0,56
3. Gerçekten istediğim şeyleri elde etmeyi beklemiyorum.	0,64	0,51
4. İşler hiçbir zaman istediğim gibi yolunda gitmiyor.	0,54	0,47
5. Arzu ettiğim şeyleri elde edemediğime göre bir şeyler istemek aptallık olur.	0,71	0,50
6. Gelecekte gerçek bir doyuma ulaşmam mümkün değil.	0,48	0,43
7. İsteddiğim şeyleri elde etmek için çabalamamın bir anlamı yok, çünkü muhtemelen elde edemeyeceğim.	0,65	0,59
Total Variance Explained	%35,12	
Eigenvalue	3,087	
Cronbach's Alpha	0,77	

As a result of the item analysis conducted to determine the representativeness of the scale items, item-total correlation values ranged between 0.40 and 0.59. Since values of 0.30 and above

adequately represent the trait to be measured (Field, 2024; Kline, 2013), it can be said that the item total correlation values of the scale are within acceptable limits.

Figure 1. Vertical Scree Plot

3.2. Discriminant Analysis

Discriminant analysis, in other words, 27% upper and lower group analysis, is a technique used in the item analysis process of a test or scale. With this method, the answers given to each item by the individuals in the highest 27% of the test score distribution (upper group) and the individuals in the lowest 27% of the test score distribution (lower group) are compared. Thus, the discrimination power of each item is evaluated (Turgut & Baykul, 2010; Anastasi & Urbina, 1997). As a result of the analysis, a significant difference was found between the scores of the individuals in the upper and lower groups on Item 7 ($n=110$, upper group $M=1.76$; lower group $M=1.23$, $p<.05$). This result shows that all items have a high discrimination power. Similar analyses were conducted for all items, and the findings consistently showed the ability of the items to discriminate between high and low-performing individuals. Detailed results for each item are presented in the relevant section of the study.

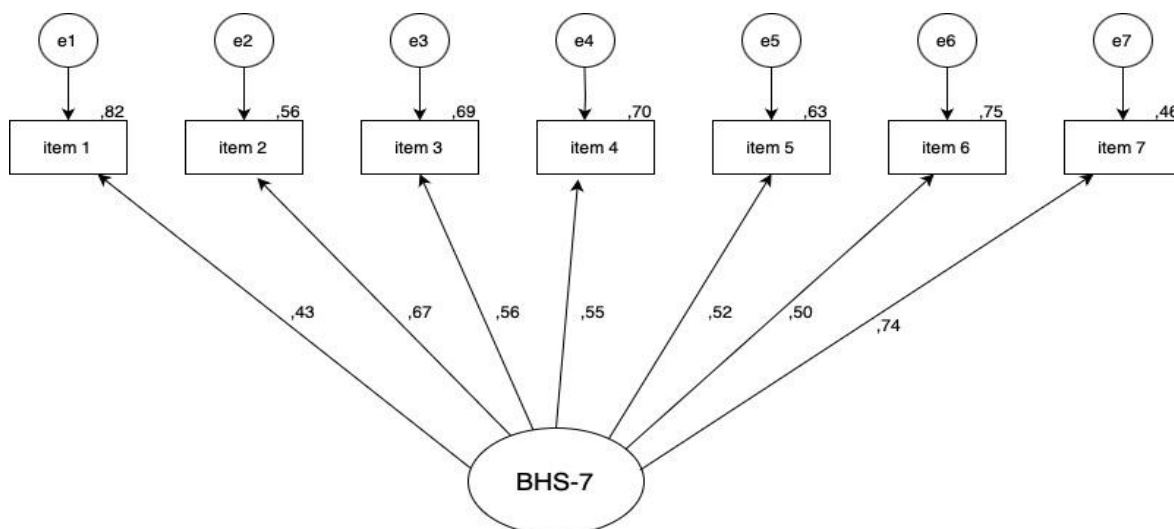
3.3. Confirmatory Factor Analysis

The fit indices used in structural equation models to evaluate the model's fit are interpreted with specific good and acceptable fit criteria. The chi-square/degree of freedom (χ^2/df) ratio should be less than 3 for a good fit and between 3 and 5 for an acceptable fit (Kline, 2023). Comparative Fit Index (CFI) and Incremental Fit Index (IFI) values are expected to be .95 and above for a good fit and .90 and above for an acceptable fit. Similarly, the Goodness of Fit Index (GFI) and Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) values should be above .90 for a good fit and above .85 for an acceptable fit. Root Mean Squared Error (RMR) and Standardized Root Mean Squared Error (SRMR) values should be .05 and below for a good fit and .08 and below for an acceptable fit. Finally, Normed Fit Index (NFI) and Tucker-Lewis Index (TLI) values are expected to be .95 and above for a good fit and .90 and above for an

acceptable fit. These fit indices are essential to assessing how well the model fits the data (Byrne, 2016).

The data were divided into two parts to test whether the one-factor structure obtained from the exploratory factor analysis could be confirmed. Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted on 204 participants. In CFA, various fit indices were utilized to evaluate the adequacy of the model fit. Since these indices, which evaluate the fit between the theoretical model and the data obtained, have different strengths and weaknesses compared to each other, it is recommended to use more than one fit index to demonstrate the fit of the model fully. While the acceptable fit threshold for CFI, NFI, RFI, and IFI indices is 0.90, it is stated that 0.95 is taken as a reference for the perfect fit. For RMSEA, 0.08 is acceptable, and 0.05 is perfect (Bentler, 1980). In light of these criteria, it was concluded that the goodness of fit indices of the one-factor structure of the scale were satisfactory. Accordingly, Chi-Square = 36,524, DF= 14, Chi-Square/DF= 2,609 NFI = 0.88, CFI = 0.92, IFI = 0.92, RFI = 0.82 and RMSEA= 0.089 (0.054-0.125, $p < 0.05$). The correlation value between factor scores and total scores was calculated as $r = 0.98$ ($p < 0.01$), as evidence that a total score can be obtained from the scale. The error variance values obtained with CFA are shown in Figure 2.

Figure 2. BHS-7 Path Diagram and Parameter Estimates

3.4. Criterion Validity

To determine the criterion-related validity of the Beck Hopelessness Scale Short Form, its correlations with the Satisfaction with Life Scale and Depression Scale were examined. According to the correlation analysis, BHS-7 had significant positive $r = 0.53$ ($p < .001$) relationship with depression and significant negative $r = -0.46$ ($p < .001$) relationship with life satisfaction. These findings can be shown as evidence supporting the criterion-related validity of the scale.

3.5. Convergent-Divergent Validity

Composite reliability (CR) and average variance explained (AVE) values are essential for convergent validity. According to the sources, AVE should be above .50, and $CR > AVE$ conditions should be met (Hair et al., 2013; Shrestha, 2021). However, even if the AVE is less than .50, a CR above .60 can ensure convergent validity (Shrestha, 2021). In divergent validity, ASV (Average Shared Variance) and

MSV (Maximum Shared Variance) values are expected to be lower than AVE (Hair et al., 2013), and the square root of the AVE value of a factor should be higher than the correlation of that factor with other factors (Shrestha, 2021). However, since the BHS-7 has a single-factor structure, it is only possible to assess that factor's consistency and explanatory power. MSV and ASV values are not usually calculated or used as significant validity indicators (Hair et al., 2013). This study estimated the CR value obtained for convergent validity as .83, and the AVE value as .43.

3.6. Measurement Invariance

Measurement invariance is determined by looking at the invariance of factorial structures of a construct between different groups. It is known that gender is one of the most tested variables among these groups. The high proportion of female participants in the studies conducted on the Turkish sample has led to the need for measurement invariance in terms of gender. Besides, measurement invariance has been tested in the adaptation studies of the Beck Hopelessness Scale on different cultures (Huang et al., 2025; Kliem et al., 2018). Therefore, in this study, the measurement equivalence of the Beck Hopelessness Scale Short Form according to the gender variable was tested using AMOS 24 software. Since the data were normally distributed, multiple-group confirmatory factor analysis (CFA) was conducted using the maximum likelihood estimation method. There are four steps to be followed when performing measurement invariance (Widaman & Reise, 1997). These steps are shown in Table 3.

Table 3. Measurement Invariance

Items	$\chi^2 (df)$	χ^2/df	CFI	RMSEA	$\Delta\chi^2$ Δdf	p	ΔCFI	$\Delta RMSEA$	DECISION
Gender									
Configural	47,441 (28)	1.694	.967	.041	/	/	/	/	/
Metric	53,919 (34)	1.586	.966	.038	6,478 (6)	.372	-.008	.003	Equality
Scalar	59,597 (35)	1.703	.958	.042	6,415 (6)	.378	-.007	.004	Equality
Strict	113,999 (44)	2.591	.880	.063	4,991 (6)	.545	-.015	.021	Equality

According to the data in Table 3, ΔCFI values vary between -0.007 and -0.015, and $\Delta RMSEA$ values vary between 0.003 and 0.021 according to gender in all stages of measurement invariance. Considering that the chi-square difference test ($\Delta\chi^2$) should not be significant, it is seen that the chi-square test is not essential for both groups. In addition, it was determined that the $\Delta CFI \leq 0.010$ and $\Delta RMSEA \leq 0.015$ criteria were met in model transitions. These results show that the scale provides measurement invariance according to gender variables.

3.7. Reliability

The scale's reliability was assessed using McDonald's Omega value. McDonald's Omega value generally ranges between 0 and 1. As this value increases, the internal consistency of the scale increases and Omega values above .70 indicate acceptable internal consistency (Dunn et al., 2014). In this study, McDonald's Omega value on the scale was found to be 0.77.

4. Conclusion, Discussion and Recommendations

This study tested the reliability and validity of the Beck Hopelessness Scale Short Form (BHS-7) developed by Pretorius and Padmanabhanunni (2024). The research findings confirmed the unidimensional structure of the BHS-7. According to the reliability analysis, the internal consistency coefficient was 0.77, which is within the acceptable range. For comparison, the Cronbach's alpha coefficient of the original scale was 0.85 (Pretorius & Padmanabhanunni, 2024). Thus, the Turkish version demonstrates satisfactory reliability.

According to the results of the analysis conducted to test the item discrimination of the BHS-7, it was found that the 27% difference between the lower and upper groups was statistically significant. These results mean that the item discrimination level of the scale is high. In addition, the total variance explained by the one-factor structure was 35%, which exceeds the commonly accepted threshold of 30% for unidimensional scales (Field, 2024). Confirmatory factor analysis (CFA) also revealed acceptable model fit indices, supporting the structural validity of the scale.

The item factor loadings of the scale were found to be between .56 and .75. Considering that factor loadings should be at least .30 (DeVellis, 2017) in measurement tools, the structure validity of the BHS-7 can be said to be provided. Besides, the fact that the corrected item-total correlation values ranged between .40 and .59 means that the scale items showed sufficient representation in measuring the concept of hopelessness. The results of the discriminant and convergent validity analyses of the BHS-7 ($CR > .60$, $AVE = .43$) show that it provides convergent and divergent validity. Furthermore, the results of the measurement invariance analysis performed on the scale provide measurement invariance in terms of gender.

Depression and Life Satisfaction scales were used for the criterion validity analyses of BHS-7. According to the results of the studies, it was seen that hopelessness had negative ($r = -.46$) and positive ($r = .53$) significant relationships with life satisfaction and depression, respectively. These results are consistent with the literature on the relationship between hopelessness, life satisfaction, and depression. As a matter of fact, as individuals' hopelessness increases, their life satisfaction is known to decrease (Padmanabhanunni & Pretorius, 2021). Especially depression, which includes the depletion of hope in its definition and characteristics, has strong relationships with hopelessness. Hopelessness and depression are considered both the cause and the consequence of each other (Chen & Li, 2023; Zhang et al., 2024). Therefore, hopelessness has a vital role in preventing individuals from experiencing depression and increasing their life satisfaction (Çakar et al., 2015; Liu et al., 2015). To use this critical role effectively, there is a need to develop coping resources for hopelessness. Hence, hopelessness weakens individuals' ability to cope with life stressors and difficulties, leading to depression and decreased life satisfaction (Padmanabhanunni & Pretorius, 2021). However, hope can increase life satisfaction by strengthening individuals' psychological resilience and tolerance to uncertainty (Batmaz et al., 2021; Karataş & Tagay, 2021), especially in times of crisis (i.e., COVID-19). As a matter of fact, it is known that as life satisfaction decreases, psychological symptoms (Türk et al., 2025a), emotional problems (Arslan et al., 2024), fear of happiness (Çelik & Türk, 2024) and rest intolerance (Türk et al., 2025b) increase, resilience (Türk et al., 2025c) and enhancing stress mindset decrease (Türk & Çelik, 2024). Therefore, it is necessary to increase life satisfaction through hope.

Consequently, all analyses conducted on the BHS-7 show that the data used in this study are valid and reliable. BHS-7's low number of items may allow the scale to be used more than the extended version it was first developed. In particular, saving time and energy is expected to contribute to the reduction of participant fatigue. Furthermore, most of the development and adaptation studies of the Beck Hopelessness Scale Short Form were conducted on clinical samples (Balsamo et al., 2020;

Forkmann et al., 2024). The fact that this study was conducted on a non-clinical sample may increase the usability of the scale in the normal population and enable the dissemination of routine hopelessness screenings. The use of this short hopelessness scale by mental health professionals and researchers in educational and workplace settings may facilitate the early identification of individuals at risk. This early diagnosis will provide the opportunity to give seminars and psychoeducation programmes within the scope of preventive mental health services. Besides, validation of the scale on clinical samples in future studies to be conducted in Turkey will enable the scale to be used in therapy conditions and the evaluation of the effectiveness of treatment processes.

As with every research study, this study also has some limitations. The fact that the study sample consisted of individuals between the ages of 18-45 may confuse the interpretation of the findings due to age-related developmental and socio-psychological differences. This situation includes the possibility that the relationships between the variables may differ according to age groups and limits the generalizability of the research results. To ensure generalizability, future studies can be conducted on different age groups, such as high school students and elderly individuals. However, the fact that the socioeconomic level of the majority of the participants is at the middle level (% 69) brings limitations in terms of the representation of individuals at different economic levels. For future studies using this scale, the inclusiveness of the scale can be provided by reaching more participants at low and high economic levels. Although many types of analyses were applied to test the reliability and validity of the BHS-7 in this study, methods such as Mokken scale analysis can be used in future studies. Besides, since the study's data were collected through self-report, there may be a risk of built-in method bias. To eliminate this risk, techniques such as observation and interview can be used in future studies. Despite the study's limitations, having a short measurement tool for evaluating hopelessness is expected to expand the literature on hopelessness in Turkey. Future studies by field workers, academicians, and mental health professionals using this short form are expected to investigate the causes and consequences of hopelessness more comprehensively.

References

- Abramson, L. Y., Alloy, L. B., Hogan, M. E., Whitehouse, W. G., Gibb, B. E., Hankin, B. L., & Cornette, M. M. (2002). The hopelessness theory of suicidality. In Joiner, T. E. & Rudd, M. D. (Eds.), *Suicide science: Expanding the boundaries* (pp. 17–32). Kluwer.
- Akova, İ., Kiliç, E., & Özdemir, M. E. (2022). Prevalence of burnout, depression, anxiety, stress, and hopelessness among healthcare workers in the COVID-19 pandemic in Turkey. *Inquiry: A journal of medical care organization, provision and financing*, 59, 469580221079684. <https://doi.org/10.1177/00469580221079684>
- Anastasi, A., & Urbina, S. (1997). *Psychological testing (7th ed.)*. Prentics-hall International.
- Arslan, G., Türk, N., & Kaya, A. (2024). Psychological vulnerability, emotional problems, and quality of-life: Validation of the brief suicide cognitions scale for Turkish college students. *Current Psychology*, 43(24), 21009-21018. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-05913-w>
- Balsamo, M., Carlucci, L., Innamorati, M., Lester, D., & Pompili, M. (2020). Further insights into the beck hopelessness scale (BHS): Unidimensionality among psychiatric inpatients. *Frontiers in Psychiatry*, 11, 727. <https://doi.org/10.3389/fpsyt.2020.00727>
- Batmaz, H., Türk, N., & Doğrusever, C. (2021). The mediating role of hope and loneliness in the relationship between meaningful life and psychological resilience in the Covid-19 Pandemic

- during. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(5), 1403-1420. <https://doi.org/10.18506/anemon.895199>
- Beck, A. T., Weissman, A., Lester, D., & Trexler, L. (1974). The measurement of pessimism: The Hopelessness Scale. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 42(6), 861–865. <https://doi.org/10.1037/h0037562>
- Beck, A. T., & Steer, R. A. (1988). *Beck hopelessness scale*. Psychological Corporation.
- Bentler, P. M. (1980). Multivariate analysis with latent variables: Causal modeling. *Annual Review of Psychology*, 31, 419–456. <https://doi.org/10.1146/annurev.ps.31.020180.002223>
- Byrne, B. M. (2016). *Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming* (3rd ed.). Routledge.
- Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni, Spss uygulamaları ve yorum*. Pegem Akademi.
- Chang, Y. C., & Hsu, M. C. (2017). The nursing experience of caring for a depression patients with repeated suicide attempt colostomy. *Chang Gung Nursing*, 28(1), 175–185.
- Chen, X., & Li, S. (2023). Serial mediation of the relationship between impulsivity and suicidal ideation by depression and hopelessness in depressed patients. *BMC Public Health*, 23(1), 1457. <https://doi.org/10.1186/s12889-023-16378-0>
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. SAGE Publications.
- Çakar, F. F., Tagay, Ö. O., Karataş, Z. Z., & Ersoy, M. A. (2015). Adolescents' life satisfaction: Risky behaviors and hopelessness. *International Journal on New Trends in Education & Their Implications*, 6(1), 55-62.
- Çelik, M., Sanberk, İ., & Deveci, F. (2017). Öğretmen adaylarının yaşam doyumlarının yordayıcısı olarak psikolojik dayanıklılık ve umutsuzluk. *İlköğretim Online*, 16(2), 654-662
- Çelik, M., & Türk, N. (2024). Bağlanma stilleri ölçeği kısa formu'nun psikometrik özelliklerinin incelenmesi. *Journal of History School*, 17(LXXIII), 3121-3141. <https://dx.doi.org/10.29228/joh.78675>
- Dağlı, A., & Baysal, N. (2016). Yaşam doyumu ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(59). <https://doi.org/10.17755/esosder.263229>
- DeVellis, R.F. (2017). *Scale development: Theory and applications*. Sage Publications.
- Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71-75. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4901_13
- Dunn, T. J., Baguley, T., & Brunsden, V. (2014). From alpha to omega: A practical solution to the pervasive problem of internal consistency estimation. *British Journal of Psychology*, 105(3), 399-412. <https://doi.org/10.1111/bjop.12046>
- Durak, A., & Palabıyıkoglu, R. (2006). beck umutsuzluk ölçeği geçerlilik çalışması. *Kriz Dergisi*, 2(2), 311-319.

- Egelioğlu Çetişli, N., Topaloğlu Ören, E. D., & Kaba, F. (2019). İnfertil çiftlerde çift uyumu ve umutsuzluk. *Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 10(3), 422-426. <https://doi.org/10.31067/0.2018.81>
- Fekih-Romdhane, F., Fawaz, M., Hallit, R., Sawma, T., Obeid, S., & Hallit, S. (2024). Psychometric properties of an Arabic translation of the 10-item Connor-Davidson resilience scale (CD-RISC-10), the 8- and 10-item post-traumatic growth inventory-short form (PTGI-SF) scales. *PLoS one*, 19(1), e0293079. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293079>
- Field, A. (2024). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics*. Sage Publications Limited.
- Forkmann, T., Eimen, J., Plein, L., Höller, I., Böhler, L., Schönfelder, A., ... & Spangenberg, L. (2024). Psychometric examination and factorial validity of a German short form of the Beck Hopelessness Scale in three different samples. *Journal of Affective Disorders Reports*, 17, 100822. <https://doi.org/10.1016/j.jadr.2024.100822>
- Franklin, J. C., Ribeiro, J. D., Fox, K. R., Bentley, K. H., Kleiman, E. M., Huang, X. Y. N., et al. (2017). Risk factors for suicidal thoughts and behaviors: A meta-analysis of 50 years of research. *Psychological Bulletin*, 143(2), 187–232. <https://doi.org/10.1037/bul0000084>
- Gil, S., & Gilbar, O. (2001). Hopelessness among cancer patients. *Journal of Psychosocial Oncology*, 19(1), 21–33. https://doi.org/10.1300/J077v19n01_02
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2013). *Multivariate data analysis: Pearson's new international edition*. Pearson Higher Education.
- Henry, J. D., & Crawford, J. R. (2005). The Short-Form version of the Depression Anxiety Stress Scales (DASS-21): Psychometric properties in a non-clinical sample. *British Journal of Clinical Psychology*, 44(2), 227–239.
- Horwitz, A. G., Berona, J., Czyz, E. K., Yeguez, C. E., & King, C. A. (2017). Positive and negative expectations of hopelessness as longitudinal predictors of depression, suicidal ideation, and suicidal behavior in high-risk adolescents. *Suicide & Life-Threatening Behavior*, 47(2), 168–176. <https://doi.org/10.1111/sltb.12273>
- Huang, Y., Bao, Y., Ho, H. C., Lin, M., Tao, Y., Liu, Y., & Chen, F. (2025). Measurement of hopelessness in families of children with autism spectrum disorder: Dimensionality and measurement invariance of the beck hopelessness scale. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 07342829251317252. <https://doi.org/10.1177/07342829251317252>
- Kaplan Serin, E., & Doğan, R. (2023). The relationship between anxiety and hopelessness levels among nursing students during the COVID-19 pandemic and related factors. *OMEGA—Journal of Death and Dying*, 87(3), 793–813. <https://doi.org/10.1177/00302228211029144>
- Karataş, Z., & Tagay, Ö. (2021). The relationships between resilience of the adults affected by the covid pandemic in Turkey and Covid-19 fear, meaning in life, life satisfaction, intolerance of uncertainty and hope. *Personality and Individual Differences*, 172, 110592. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110592>
- Kardaş, F., & Tanhan, F. (2018). Van depremini yaşayan üniversite öğrencilerinin travma sonrası stres, travma sonrası büyüme ve umutsuzluk düzeylerinin incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 1–36. <https://doi.org/10.23891/efdyu.2018.60>

- Kezer, F., Oğurlu, Ü., & Akfırat, O. N. (2016). Eleştirel düşünme eğilimi, genel öz yeterlik ve umutsuzluk arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(34), 202–218. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/226449>
- Kliem, S., Lohmann, A., Mößle, T., & Brähler, E. (2018). Psychometric properties and measurement invariance of the Beck hopelessness scale (BHS): Results from a German representative population sample. *BMC Psychiatry*, 18, 1-11. <https://doi.org/10.1186/s12888-018-1646-6>
- Kline, P. (2013). *Handbook of psychological testing*. Routledge.
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
- Liu, R. T., Kleiman, E. M., Nestor, B. A., & Cheek, S. M. (2015). The hopelessness theory of depression: A quarter-century in review. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 22(4), 345.
- Lovibond, P. F., & Lovibond, S. H. (1995). The structure of negative emotional states: Comparison of the Depression Anxiety Stress Scales (DASS) with the Beck Depression and Anxiety Inventories. *Behavior Research and Therapy*, 33(3), 335-343.
- Marchetti, I. (2019). Hopelessness: A network analysis. *Cognitive Therapy and Research*, 43(3), 611–619. <https://doi.org/10.1007/s10608-018-9981-y>
- Mac Giollabhui, N., Hamilton, J. L., Nielsen, J., Connolly, S. L., Stange, J. P., Varga, S., et al. (2018). Negative Cognitive style interacts with negative life events to predict first onset of a major depressive episode in adolescence via hopelessness. *Journal of Abnormal Psychology*, 127(1), 1–11.
- Nieto, M., Visier, M. E., Silvestre, I. N., Navarro, B., Serrano, J. P., & Martínez-Vizcaíno, V. (2023). Relation between resilience and personality traits: The role of hopelessness and age. *Scandinavian Journal of Psychology*, 64(1), 53–59. <https://doi.org/10.1111/sjop.12866>
- Padmanabhanunni, A., & Pretorius, T. (2021). The loneliness–life satisfaction relationship: The parallel and serial mediating role of hopelessness, depression and ego-resilience among young adults in south africa during covid-19. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(7), 3613. <https://doi.org/10.3390/ijerph18073613>
- Pretorius, T. B., & Padmanabhanunni, A. (2024). A unidimensional short form of the Beck Hopelessness Scale (BHS-7) derived using item response theory. *Scientific Reports*, 14(1), 6021. <https://doi.org/10.1038/s41598-024-56792-x>
- Raman, U., Bonanno, P. A., Sachdev, D., Govindan, A., Dhole, A., Salako, O., Patel, J., Nouredine, L. R., Tu, J., Guevarra-Fernández, J., Leto, A., Nemeh, C., Patel, A., Nichaporuck, A., Tran, A., & Kennedy, C. A. (2021). Community Violence, PTSD, Hopelessness, Substance Use, and Perpetuation of Violence in an Urban Environment. *Community mental health journal*, 57(4), 622–630. <https://doi.org/10.1007/s10597-020-00691-8>
- Sarıçam, H. (2018). The validity and reliability study of the Turkish version of the Depression Anxiety Stress Scales-21 (DASS-21). *International Journal of Assessment Tools in Education*, 5(1), 12–24.
- Seber, G., Dilbaz, N., Kaptanoğlu, C., & Tekin, D. (1993). Umutsuzluk Ölçeği: Geçerlilik ve güvenirliği. *Kriz Dergisi*, 1(3), 139-142.

- Shrestha, N. (2021). Factor analysis as a tool for survey analysis. *American Journal of Applied Mathematics and Statistics*, 9(1), 4–11.
- Snyder, C. R., Sympson, S. C., Michael, S. T., & Cheavens, J. (2001). Optimism and hope constructs: Variants on a positive expectancy theme. In E. C. Chang (Ed.), *Optimism and Pessimism: Implications for Theory, Research, and Practice*, (pp. 101-125). American Psychological Association.
- Stefana, A., Fusar-Poli, P., Vieta, E., Gelso, C. J., & Youngstrom, E. A. (2025). Development and validation of an 8-item version of the Real Relationship Inventory-Client form. *Psychotherapy research: Journal of the Society for Psychotherapy Research*, 35(3), 395–411. <https://doi.org/10.1080/10503307.2024.2320331>
- Şimşek, N., Akça, N. K., & Şimşek, M. (2015). Lise öğrencilerinde umutsuzluk ve Internet bağımlılığı. *TAF Preventive Medicine Bulletin*, 14(1), 7–14. <https://doi.org/10.5455/pmb.1-1393401116>
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2019). *Using multivariate statistics* (7th ed.). Pearson.
- Turgut, M. F., & Baykul, Y. (2010). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme*. Pegem Akademi.
- Türk, N., & Çelik, M. (2024). Psychometric Properties of the Turkish Adaptation of Stress Mindset Measure. *Psikiyatri Güncel Yaklaşımlar*, 16(Supplement 1), 293-302. <https://doi.org/10.18863/pgy.1541853>
- Türk, N., Arslan, G., Kaya, A., & Yildirim, O. (2025a). Uncertainty and well-Being in Turkish adults: Exploring the role of religiosity and psychological symptoms. *Journal of Religion and Health*, 1-22. <https://doi.org/10.1007/s10943-025-02279-6>
- Türk, N., Batmaz, H., & Doğrusever, C. (2025b). Dinlenmeye Tahammülsüzlük Ölçeği Kısa Formu Türkçe versiyonunun psikometrik özellikleri. *Siirt Eğitim Dergisi*, 5(1), 62-74. <https://doi.org/10.58667/sedder.1712764>
- Türk, N., Yildirim, M., Batmaz, H., Aziz, I. A., & Gómez-Salgado, J. (2025c). Resilience and meaning-centered coping as mediators in the relationship between life satisfaction and posttraumatic outcomes among earthquake survivors in Turkey. *Medicine*, 104(10), e41712. <https://dx.doi.org/10.1097/MD.00000000000041712>
- Uzunsakal, E., & Yıldız, D. (2018). Alan araştırmalarında güvenirlik testlerinin karşılaştırılması ve tarımsal veriler üzerine bir uygulama. *Uygulamalı Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(1), 14-28.
- Widaman, K. F., & Reise, S. P. (1997). Exploring the measurement invariance of psychological instruments: Applications in the substance use domain. In K. J. Bryant, M. E. Windle, & S. G. West (Eds.), *The science of prevention: Methodological advances from alcohol and substance abuse research* (pp. 281–324). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/10222-009>
- Wu, L., & Koo, M. (2016). Randomized controlled trial of a six-week spiritual reminiscence intervention on hope, life satisfaction, and spiritual well-being in elderly with mild and moderate dementia. *International Journal of Geriatric Psychiatry*, 31(2), 120–127.
- Zhang, J., & Li, Z. (2013). The association between depression and suicide when hopelessness is controlled for. *Comprehensive Psychiatry*, 54(7), 790–796. <https://doi.org/10.1016/j.comppsy.2013.03.004>

Zhang, Y., Hou, D., Dong, X., Zhao, Q., Zhang, X., & Fan, X. (2024). Determinants of depressive symptoms in patients with heart failure based on the hopelessness theory of depression. *European Journal of Cardiovascular Nursing*, 23(2), 152-159. <https://doi.org/10.1093/eurjcn/zvad062>

Ekler

Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu

Lütfen aşağıdaki her bir ifadeyi okuyun ve ifade, **geçen hafta da dahil olmak üzere bugünkü** genel durumunuzu tanımlıyorsa "**Doğru**" tanımlamıyorsa "**Yanlış**" seçeneğini işaretleyiniz.

1. Kendim ile ilgili şeyleri düzeltemediğime göre çabalamayı bıraksam iyi olur	DOĞRU	YANLIŞ
2. Gelecek benim için hoş şeylerden çok tatsızlıklarla dolu gözüküyor.	DOĞRU	YANLIŞ
3. Gerçekten istediğim şeyleri elde etmeyi beklemiyorum.	DOĞRU	YANLIŞ
4. İşler hiçbir zaman istediğim gibi yolunda gitmiyor.	DOĞRU	YANLIŞ
5. Arzu ettiğim şeyleri elde edemediğime göre birşeyler istemek aptallık olur.	DOĞRU	YANLIŞ
6. Gelecekte gerçek bir doyuma ulaşmam mümkün değil	DOĞRU	YANLIŞ
7. İstedğim her şeyi elde etmek için çabalamamın bir anlamı yok çünkü muhtemelen elde edemeyeceğim.	DOĞRU	YANLIŞ

Puanlama: DOĞRU= 1
YANLIŞ = 0

Geniş Özet

Giriş

Umutsuzluk, kişinin kendisi ve geleceği hakkında olumsuz bilişsel ve duygusal bir yapıda belirsiz ve karamsar bir düzeyde tepki vermesiyle karakterize olan ruhsal bir süreçtir (Beck et al., 1974). Bu yapı, kişide motivasyon yetersizliği ve bireysel kontrol eksikliğinin eşlik ettiği çarpık bilişsel bir süreç olarak da ele alınmıştır (Abramson et al., 2002). Önceki çalışmalar umutsuzluğun farklı popülasyonlarda önemli bazı psikopatolojik süreçlerle ilişkili olduğuna işaret etmiştir. Mac Giollabhui ve diğerleri (2018) umutsuzluğu önemli ve yıkıcı depresif epizotlarla ilişkilendirmiştir. Bir meta analiz çalışmasında umutsuzluğun orta ve yüksek intihar eğilimli bireylerde güçlü bir yordayıcı yapıya sahip olduğu anlaşılmıştır (Franklin vd., 2017). Ayrıca bazı çalışmalarda umutsuzluğun intihar için depresyondan çok daha güçlü yordayıcı bir etkiye sahip olduğu görülmüştür (Horwitz vd., 2017; Zhang & Li, 2013). Bununla birlikte kalıtsal açıdan umutsuzluğa daha yatkın bireylerdeki depresif belirtiler daha belirgin ve güçlü intihar isteğiyle ilişkilendirilmiştir (Zhang & Li, 2013). Ruhsal çöküntü yaşayan bireyler, hayata dair anlam arayışında başarısız olurlarsa intihar risk düzeyinin bu süreçte deneyimlenen umutsuzluğa bağlı olduğu görülmüştür (Chang & Hsu, 2017). Ayrıca Kovid-19 pandemi sürecinde rutin uyku ve beslenme alışkanlığı bozulan, ekonomik ve ruhsal açıdan daha kırılgan olan bireylerin umutsuzluk düzeyleri dramatik bir şekilde yüksek çıkmıştır (Kaplan Serin & Doğan, 2023).

Umutsuzluk ölçeğini (Beck et al., 1974) oluşturan maddelerle ilgili yapılan bir ağ çalışmasında, geleceği hayal edememek, karanlık ve belirsiz bir gelecek algısı, gelecek için belirlenen hedeflerde engellenmişlik duygusu umutsuzluğun en merkezi bileşenlerini oluşturmuştur (Marchetti, 2019). İlginç bir şekilde, Covid-19 pandemi sürecinde Türk sağlık çalışanları örnekleminde, kadın olmak ve yüksek sosyoekonomik düzeye sahip olmak umutsuzluk için risk faktörleri olarak tanımlanmıştır (Akova vd., 2022). Olumsuz durumlarda kişinin sahip olduğu dayanıklılık açısından umutsuzluğun negatif yönde çok güçlü bir yordayıcı etkisi vardır. Aynı çalışmada yaşa bağlı olarak umutsuzlukta sistematik bir artış gözlenmiştir (Nieto et al., 2023). Ancak kanser hastası bir grupta yürütülen çalışmada, yaşın ilerlemesiyle birlikte umutsuzluk düzeyinde dramatik bir azalma gözlenmiştir (Gil & Gilbar, 2001). Hastalık, kayıp ve yas sürecinde dirençli bir umut duygusu olumlu ruhsal süreçlerle ilişkilendirilmiştir (Snyder et al., 2001; Wu & Koo, 2016). Kişinin yüksek düzeyde deneyimlediği umutsuzluk duygusu, travma sonrası stres bozukluğunun yıkıcı etkileriyle güçlü bir şekilde ilişkili bulunmuştur (Raman et al., 2021). Umutsuzluk ile sanal ortamda yapılan sörf arasında da orta düzeyde pozitif bir ilişki saptanmıştır (Şimşek vd., 2015). Yaşam doyumu ile umutsuzluk arasında ise negatif bir şekilde anlamlı bir ilişki söz konusudur (Çelik et al., 2017). Deprem gibi travmatik yaşam deneyimi olan bireylerde umutsuzluk, travma sonrası büyüme ile negatif ve travma sonrası stres ile pozitif yönde ilişkili bulunmuştur (Kardaş & Tanhan, 2018). Tüm bu bulgular, umutsuz bireylerin kendisine ve çevresine yönelik daha sık olumsuz değerlendirme yapması olasılığını artırmaktadır. Ancak önceki çalışmalar eleştirel düşünme düzeyleri ile umutsuzluk arasında negatif bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır (Kezer et al., 2016). Umutsuzluk kavramını ölçmek için şimdiye kadar birçok ölçme aracı geliştirilmiştir. Bununla birlikte en çok kabul gören ve kullanılan umutsuzluk ölçeğini Beck geliştirmiştir (Beck et al., 1974). Birçok kültüre uyarlanan bu ölçeğin 20 maddeden oluşması, bireylerin yorgunluk ve dikkatsizliğini artırabileceğinden veri kalitesini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu nedenle yakın zamanda Pretorius ve Padmanabhanunni (2024) tarafından Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu geliştirilmiştir. Bu çalışmanın amacı da bu kısa formun Türk kültürüne adaptasyonunu sağlamaktır.

Yöntem

Bu çalışmada, nicel araştırma deseni kullanılmıştır. Nicel desen, elde edilen verilerin istatistiksel yöntemlerle analiz edilmesine olanak sağlayan yapıdadır ve özellikle ölçek geliştirme çalışmalarında yaygın olarak tercih edilmektedir (Creswell, 2014). Araştırmanın amacı doğrultusunda, kesitsel tarama modeli benimsenmiştir. Bu model, araştırmanın belirli bir zaman diliminde katılımcılardan veri toplama sürecini kapsamaktadır (Büyüköztürk, 2018). Araştırmanın evreni, 18 yaş ve üzeri yetişkin bireylerden oluşmaktadır. Örneklem ise, rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak evrenden seçilen 18-45 yaş arası 407 katılımcıyı içermektedir. Araştırmanın veri toplama araçları arasında Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formu (BHS-7), Yaşam Doyumu Ölçeği ve Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği (DAS-21) bulunmaktadır. BHS-7 uyarlama sürecinde açımlayıcı faktör analizi, ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Ölçekteki maddeler Türkçe ve İngilizce'ye hâkim üç alan uzmanı tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir. Alanında uzman iki kişi, soruların anlaşılabilirliği ve cümle yapılarının kültürel uygunluğu açısından çeviriyi incelemiştir. Çevrilen ölçek, dil bilgisi kurallarını incelemek amacıyla İngilizce bölümünde görevli bir öğretim üyesi tarafından tekrar İngilizce'ye çevrilmiştir. Çeviri sürecinde herhangi bir anlam kaybı olmadığı belirlenmiştir. Ölçeğin Türkçe'ye uygunluğu iki Türkçe öğretmeni tarafından kontrol edilmiştir. Geri bildirimler doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılmıştır. BHS-7 Türkçe versiyonu, toplam 7 maddeden oluşmaktadır. Her bir madde, katılımcıların umutsuzluk düzeyini değerlendiren bir ifade içerir ve yanıtlar “Doğru” veya “Yanlış” seçenekleriyle sınırlıdır. Bu ölçekten alınabilecek puanlar 0 ile 7 arasında değişir; yüksek puanlar, bireyin daha yüksek bir umutsuzluk düzeyine sahip olduğunu gösterir. Ölçeğin maddeleri puanlanırken “umutsuzluk” belirten yanıtlar 1 puan olarak değerlendirilirken, “umutsuzluk” içermeyen yanıtlar 0 puan olarak kaydedilir. Ölçekten elde edilen toplam puan, katılımcının umutsuzluk düzeyini yansıtmaktadır.

Bulgular

Araştırma bulguları, BHS-7'nin tek boyutlu yapısını doğrulamıştır. Güvenirlik analizine göre, iç tutarlılık katsayısı 0,77 olarak bulunmuştur ve bu kabul edilebilir aralıktadır. Benzer şekilde, orijinal ölçeğin Cronbach alfa katsayısı da 0,85'tir (Pretorius & Padmanabhanunni, 2024). Dolayısıyla, Türkçe versiyonu tatmin edici bir güvenirlik göstermektedir. BHS-7'nin madde ayırt ediciliğini test etmek için yapılan analiz sonuçlarına göre, alt ve üst gruplar arasındaki %27'lik farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu sonuçlar, ölçeğin madde ayırt edicilik düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Ayrıca, tek faktörlü yapının açıkladığı toplam varyans %35'tir ve bu değer, tek boyutlu ölçekler için yaygın olarak kabul edilen %30 eşliğini aşmaktadır (Field, 2024). Doğrulayıcı faktör analizi de kabul edilebilir model uyum indeksleri ortaya koyarak ölçeğin yapısal geçerliliğini desteklemektedir. Ölçeğin madde faktör yüklerinin 0,56 ile 0,75 arasında olduğu bulunmuştur. Ölçme araçlarında faktör yüklerinin en az 0,30 olması gerektiği (DeVellis, 2017) göz önüne alındığında, BHS-7'nin yapı geçerliliğinin sağlandığı söylenebilir. Ayrıca, düzeltilmiş madde-toplam korelasyon değerlerinin .40 ile .59 arasında değişmesi, ölçek maddelerinin umutsuzluk kavramını ölçmede yeterli temsiliyet gösterdiği anlamına gelmektedir. BHS-7'nin ayırıcı ve yakınsak geçerlilik analizlerinin sonuçları ($CR > .60$, $AVE = .43$), yakınsak ve ıraksak geçerliliği sağladığını göstermektedir. Ayrıca, ölçek üzerinde yapılan ölçüm değişmezliği analizi sonuçları, cinsiyet açısından ölçüm değişmezliğini sağladığını kanıtlamıştır.

BHS-7'nin ölçüt geçerlilik analizleri için depresyon ve yaşam doyumu ölçekleri kullanılmıştır. Çalışma sonuçlarına göre umutsuzluğun yaşam doyumu ve depresyonla sırasıyla negatif ($r = -.46$) ve pozitif ($r = .53$) düzeyde anlamlı ilişkileri olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar umutsuzluk, yaşam doyumu ve depresyon arasındaki ilişkiyi inceleyen literatürle tutarlıdır. Nitekim bireylerin umutsuzluğu arttıkça

yaşam doyumlarının azaldığı bilinmektedir (Padmanabhanunni & Pretorius, 2021). Özellikle tanımı ve özelliklerinde umudun tükenmesini barındıran depresyonun umutsuzlukla güçlü ilişkileri bulunmaktadır. Umutsuzluk ve depresyon birbirinin hem nedeni hem de sonucu olarak kabul edilmektedir (Chen & Li, 2023; Zhang et al., 2024). Dolayısıyla umutsuzluk, bireylerin depresyon yaşamasını önlemede ve yaşam doyumlarını artırmada hayati bir role sahiptir (Çakar et al., 2015; Liu et al., 2015). Bu kritik rolü etkili bir şekilde kullanabilmek için umutsuzluğa yönelik başa çıkma kaynaklarının geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Bu nedenle umutsuzluk, bireylerin yaşam stresörleri ve zorluklarıyla başa çıkma yeteneklerini zayıflatmakta, depresyona ve yaşam doyumunun azalmasına yol açmaktadır (Padmanabhanunni & Pretorius, 2021). Ancak umut, özellikle kriz zamanlarında (örneğin COVID-19) bireylerin psikolojik dayanıklılığını ve belirsizliğe karşı tahammülünü güçlendirerek yaşam doyumunu artırabilir (Batmaz et al., 2021; Karataş & Tagay, 2021). Nitekim yaşam doymu azaldıkça psikolojik belirtilerin (Türk et al., 2025a), duygusal sorunların (Arslan et al., 2024), mutluluk korkusunun (Çelik & Türk, 2024) ve dinlenmeye tahammülsüzlüğün (Türk et al., 2025b) arttığı; dayanıklılığın (Türk et al., 2025c) ve güçlendirici stres zihniyetinin azaldığı (Türk & Çelik, 2024) bilinmektedir. Bu nedenle umut aracılığıyla yaşam doyumunun artırılması gerekmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Sonuç olarak, BHS-7 üzerinde yapılan tüm analizler, bu çalışmada kullanılan verilerin geçerli ve güvenilir olduğunu göstermektedir. BHS-7'nin madde sayısının az olması, ölçeğin ilk geliştirildiği genişletilmiş versiyondan daha fazla kullanılmasına olanak sağlayabilir. Özellikle zamandan ve enerjiden tasarruf edilmesinin, katılımcı yorgunluğunun azaltılmasına katkıda bulunması beklenmektedir. Ayrıca, Beck Umutsuzluk Ölçeği Kısa Formunun geliştirme ve uyarlama çalışmalarının çoğu klinik örneklerde gerçekleştirilmiştir (Balsamo et al., 2020; Forkmann et al., 2024). Bu çalışmanın klinik olmayan bir örnekte yapılmış olması, ölçeğin normal popülasyonda kullanılabilirliğini artırabilir ve rutin umutsuzluk taramalarının yaygınlaştırılmasını sağlayabilir. Bu kısa umutsuzluk ölçeğinin ruh sağlığı profesyonelleri ve araştırmacılar tarafından eğitim ve işyeri ortamlarında kullanılması, risk altındaki bireylerin erken belirlenmesini kolaylaştırabilir. Bu erken tanı, koruyucu ruh sağlığı hizmetleri kapsamında seminerlerin ve psikoeğitim programlarının yürütülmesine olanak sağlayacaktır. Ayrıca, Türkiye'de yapılacak gelecekteki çalışmalarda ölçeğin klinik örneklerde geçerliliğinin sağlanması, ölçeğin terapi koşullarında kullanılmasına ve tedavi süreçlerinin etkililiğinin değerlendirilmesine olanak sağlayacaktır.

Her çalışmada olduğu gibi, bu çalışmanın da bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Çalışma örnekleminin 18-45 yaş aralığındaki bireylerden oluşması, yaşa bağlı gelişimsel ve sosyo-psikolojik farklılıklar nedeniyle bulguların yorumlanmasını zorlaştırabilir. Bu durum, değişkenler arasındaki ilişkilerin yaş gruplarına göre farklılaşma olasılığını içermekte ve araştırma sonuçlarının genellenebilirliğini sınırlandırmaktadır. Genellenebilirliği sağlamak için gelecekteki çalışmalar lise öğrencileri ve yaşlı bireyler gibi farklı yaş grupları üzerinde yürütülebilir. Ayrıca katılımcıların çoğunluğunun sosyoekonomik düzeyinin orta düzeyde (% 69) olması, farklı ekonomik düzeylerdeki bireylerin temsil edilmesi açısından sınırlılıklar getirmektedir. Bu ölçeğin kullanılacağı gelecekteki çalışmalarda, düşük ve yüksek ekonomik düzeyde daha fazla katılımcıya ulaşılarak ölçeğin kapsayıcılığı sağlanabilir. Bu çalışmada BHS-7'nin güvenilirliğini ve geçerliliğini test etmek için birçok analiz türü uygulanmış olsa da Mokken ölçeği analizi gibi yöntemler gelecekteki çalışmalarda kullanılabilir. Ayrıca, çalışmanın verileri öz bildirim yoluyla toplandığından, yerleşik yöntem yanlılığı riski olabilir. Bu riski ortadan kaldırmak için gelecekteki çalışmalarda gözlem ve görüşme gibi teknikler kullanılabilir. Çalışmanın sınırlılıklarına rağmen, umutsuzluğu değerlendirmek için kısa bir ölçüm aracının

kullanılmasının Türkiye'de umutsuzluk literatürünü genişletmesi beklenmektedir. Alan çalışanları, akademisyenler ve ruh sağlığı profesyonelleri tarafından ölçeğin bu kısa formu kullanarak yapılacak gelecekteki çalışmaların umutsuzluğun nedenlerini ve sonuçlarını daha kapsamlı bir şekilde incelemesi beklenmektedir.

Declaration of Publication Ethics

Ethical approval was obtained from the Siirt University Ethics Committee with the decision dated 25.09.2024 and numbered 7606. Throughout the entire process of this research, from planning and implementation to data collection and analysis, all rules specified in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive" were adhered to. None of the actions specified in the second section of the directive, "Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics," were taken. Scientific, ethical, and citation rules were adhered to throughout the writing process of this research, and no falsification of the collected data was made. This work has not been submitted for evaluation to any other academic publication.

Declaration of Contribution of Researchers

The study was conducted and reported with equal collaboration of the researchers.

Conflict Statement

The author(s) declared no potential conflicts of interest concerning this article's research, authorship, and/or publication.

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.